

पुरोडाशस्य, 'अध्यक्षेभ्यः' स्वामिभ्यः, 'इदं' इदानीं, 'वयं', 'हविषा', 'विधेम' परिचरेम, अत्र 'भागी' भागयोग्यः पुमान्, स्वकीयं 'भागं', 'भजताम्' । 'अभागः' तदयोग्यः पुमान्, 'भक्तं' भागं, 'मा', प्राप्नोत् 'अभागं', पुरुषं 'निर्भजामः' वयं भागरहितं कुर्मः, 'अपः' क्रियमाणमिदं कर्म, 'पिन्व' । हे पुरोडाश त्वं वर्द्धय । यत् 'ओषधीः', च 'जिन्व' प्रीणय, 'द्विपात्' पुत्रमृत्यादिकं, 'पाहि', 'चतुष्पाद्' गोमहिष्यादिकम्, 'अव'-रक्ष, । 'दिवः', सकाशात् 'वृष्टिं', 'एरय' प्रवर्त्तय, 'सोम्यानां' सोमयोग्यानां, अत एव 'सोमपीथिनां' सोमपानयुक्तानां, 'ब्राह्मणानाम्' ऋत्विजाम्, 'इदं' चतुर्धाकृतं, 'हविः', सम्पादितं । अब्राह्मणस्तु 'निर्भक्तः' भागात् निःसारितः, 'इह' अस्मिन्नार्विज्ये कर्मणि, 'अब्राह्मणस्य' भागो नास्ति याजनस्य ब्राह्मणैकविषयत्वात् ॥

(१८) अथ सुक्षुप्रस्तरस्याज्यमानीयानुमन्त्रणे मन्त्रमाह । "समङ्गां वर्हिर्हविषा घृतेन । समादित्यैर्वसुभिः समरुद्भिः । समिन्द्रेण विश्वेभिर्देवेभिरङ्गाम् । दिव्यं नभो गच्छतु यत् स्वाहा" इति । इदं प्रस्तराख्यं 'वर्हिः', घृतरूपेण 'हविषा', 'समङ्गां' सम्यगक्तं भवतु । तथादित्यवसुमरुदादिभिर्देवैः 'घृतेन', सम्यगज्यमानमस्तु । ततः 'दिव्यं' द्योतमानं, 'नभः' आदित्याख्यं 'यत्', तेजोस्ति, तत्तेजः अयं प्रस्तरः प्राप्नोतु, 'स्वाहा' समर्पितोयं प्रस्तरः ॥

(१९) अथ गार्हपत्यस्य दक्षिणत उपविष्टायाः पत्या जपार्थं